

Јосиф Киров Танаров

Јосиф Киров Танаров (1901 – 17. VI 1929) е македонски револуционер, деец на Македонската револуционерна организација. Познат како Јосето или Јосиф Херојот, по продолжувањето на окупацијата на Македонија по Првата светска војна, Јосето преминал во илегала и станал војвода на чета на Организацијата во Струмичко во 1922 год. Со неа делувал во Вардарска и Егејска Македонија. Загинал во борба со српската жандармерија кај Дојран.

Јосиф Киров Танаров е роден во 1901 година во Кукушкото село Врагитурци, во револуционерно семејство. Неговиот татко и чичко му биле блиски со Гоце Делчев.

По Првата светска војна (1914 - 1918), откако Македонија повторно останува поделена и окупирана од соседите, како и по обновувањето на Организацијата од Тодор Александров, позната како ВМРО (автономисти), со цел да се бори до извојување на целосна автономија или независност на земјата, односно создавање на самостојна македонска држава, Јосиф Киров, подоцна познат како Јосето или Јосиф Херојот, преминал во илегала.

Во 1922 година, Јосето станал војвода на чета во Струмичко. Со своите 18 четници, тој ја продолжува народноослободителната борба меѓу окупаторите во Егејскиот и Вардарскиот дел на Македонија.

По убиството на Тодор Александров (1924) и Александар Протогеров (1928), како и низа

истакнати македонски дејци, организацијата се поделила на Михајловисти (Ванчо Михајлов) и Протогеровисти, по што дошло до меѓусобно физичко пресметување.

Во годините од 7 до 8 конгрес на Организацијата (1928 – 1932), дејноста на големите чети е прекратена и Михајловистите кои се борат за независна македонска држава (но како втора бугарска) формираат „тројки“ и „петорки“ кои што вршат атентати по сите градови на Егејска и Вардарска Македонија.

Ваквото делување на четите и специјалните групи на Организацијата кои се страв и трепет за окупаторските власти, ја зголемува активноста на окупаторските војски и жандармерија. Во овој период се забележуваат голем број на потери и судири на жандармеријата со вооружените чети и групи на Организацијата, при што месното население страда од бесот на немоќната власт.

Во 1929 година четата на војводата Јосиф Киров е откриена од српска жандармерија близу до врвот Висока чука над Дојранското езеро. Меѓу нив започнала сериозна борба, при што српската потеря добила засилување.

Опколените четници на Јосето, кои се само девет души, до доаѓањето на вечерта останале без доволно муниција. Согледувајќи дека ќе бидат сите убиени, тие одлучиле да ја пробијат блокадата, при што имало жртви од двете страна.

Во борбата која се одиграла на 17 јуни 1929 година загинал војводата Јосиф Танаров заедно со двајца комити, а од српската страна, српската потеря имала 13 убиени жандарми, на чело со началникот Желковиќ.